

La Visita Ad Limina Apostolorum

FOTO D'ARXIU

Tots els bisbes que tenen encomanada una diòcesi han d'acudir amb periodicitat a Roma i dur a terme la «Visita al llindar dels Apòstols». El nostre bisbe, junt amb altres bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola ho farà la setmana del 2 al 8 de març. La visita té com a finalitat venerar els sepulcres dels Apòstols Sant Pere i Sant Pau i veure el Papa, successor de l'Apòstol Sant Pere.

Tal com l'apòstol Sant Pau va anar a Jerusalem per a veure Pere i rebre la confirmació del seu apostolat amb els gentils (Ga 1,18-20; 2,1-10) En la Visita ad Limina cada bisbe manté una conversa personal amb el sant Pare. Els bisbes visiten també les Congregacions de la Cúria Romana. És, doncs, un moment de intensa comunió eclesial que hem d'acompanyar amb la nostra pregària.

GLOSSA

La pregària de la mare

Tarda de dissabte. Acabo de participar en una celebració comunitària del sagrament del baptisme. Quatre infants s'han incorporat a la colla de Jesús, l'Església. Ambient de festa. Incorporació volguda i celebrada per les famílies. El rector, un sacerdot ja gran però amb l'entusiasme de l'endemà de l'ordenació, ha presidit i animat la celebració. Els familiars han fet lectures, han preparat les pregàries dels fidels... S'han implicat en la celebració. No han faltat uns cants senzills que han ajudat a aconseguir el to festiu. L'ambient era de Poble de Déu en marxa, viu, actiu, joiós de la seva fe. L'àvia d'un dels infants —la conec des que el seu fill era alumne meu— se m'apropa i em diu: «Quan el meu fill i la meua filla anaven a l'escola, acabades les classes, portava la nena a patinatge i el nen a futbol. Jo tenia una hora i mitja lliure. La majoria de vegades venia aquí, a la parròquia, i davant del sagrari pregava per la família i, en especial, pels meus fills. Li demanava a Déu que els ajudés a ser cristians, que tinguessin Jesús present en les seves vides i que el donessin a conèixer, quan arribés el dia, als seus fills. Vaja, que no els deixés i que ells s'obrissin a la seva presència. Han passat molts anys i avui, quan vostè batejava el meu nét, ho recordava i n'he donat gràcies a Déu.»

Moltes vegades s'ha considerat la pregària de petició i la pregària repetitiva com de segona categoria, adequades per als que els costa la meditació o la contemplació. Però qualsevol tipus de pregària és bona, sempre que porti al diàleg amb Déu, a la seva lloança i al reconeixement del seu amor, grauit i generós, envers totes les persones. Pel que fa a la pregària de petició, hem de tenir ben present que, quan demanem a Déu, donem testimoni que som criatures, som fills del Pare, germans de Jesús. Convé saber reconèixer, en la pregària humil de petició, en la pregària dels humils, que amb ella s'apropen a Déu la seva grandesa i la seva misericòrdia.

Dubtar de la pregària de petició, pensar que Déu no està per aquestes qüestions, és afirmar una falta de confiança i una certa supèrbia personal. I si tant ens costa demanar, no deu ser que la pietat i la compassió s'han allunyat de nosaltres? Tornem-hi, doncs: Pare, et demano per aquesta persona, pel seu dolor personal...; poso a les teves mans...; et demano per aquests fets...; vull compartir la joia de la... [...] «i aquesta és la confiança que mantenim davant Déu: sempre que li demanem alguna cosa d'acord amb la seva voluntat, ell ens escolta» (1Jn 5,14).

Enric Puig Jofra, SJ

Exercicis espirituals per a preveres

Dirigits per D. Àngel Pérez Pueyo, operari diocesà. Del dilluns 10 al divendres 14 de març. Lloc: Casa Mare de Déu de Montserrat (Caldes de Montbui). Inscripcions: Bisbat de Terrassa, tel. 937 337 120.

REMEU MAR ENDINS

Tres paraules del papa Francesc a les famílies

El papa Francesc ens sorprèn contínuament per l'espontaneïtat i la força dels seus gestos, per la utilització d'unes imatges expressives que capten l'atenció i per un discurs directe al cor de les persones en el que comunica els continguts de la fe amb molta claredat. Un dels seus costums a les homilies consisteix en oferir un resum en tres paraules que sintetitzen els tres punts que ha tractat.

La seva primera homilia als cardenals, l'endemà de la seva elecció, la va resumir en tres verbs: Caminar, construir, confessar el nom de Jesucrist.

El passat 29 de desembre, festa de la Sagrada Família, a l'Àngelus s'adreçà als fidels reunits a tres temples emblemàtics per a les famílies: la basílica de l'Anunciació a Natzaret, el santuari i la Santa Casa de Loreto a Itàlia, i la basílica de la Sagrada Família a Barcelona. En aquesta al·locució també va recórrer a tres paraules: permís, gràcies, perdó. Ho recullo en aquest comentari esperant que puguin ser útils als amables oients i lectors.

«Avui la nostra mirada sobre la Sagrada Família se centra també en la senzillesa de vida que porta a Natzaret. És un exemple que fa molt de bé a les nostres famílies i les ajuda a convertir-se cada vegada més en comunitats de vida, d'amor i de reconciliació, on es viu la tendresa, l'ajuda mútua, el perdó recíproc.»

«Recordem —va afegir— les tres paraules clau per a viure en pau i alegria a les famílies: permís, gràcies, perdó.»

«Quan en una família no es prenen actituds invasores i es demana *permís*, quan en una família no es cau en l'egoisme i s'aprenen a dir *gràcies*, i quan en una família un dels seus membres s'adona que ha fet alguna cosa mal feta i demana *perdó*, en aquella família hi ha pau i hi ha alegria.»

Bon comunicador com ho és, el papa Francesc ho rubricà demanant que «recordem aquestes tres paraules». I es va superar ell mateix quan va convidar tota la Plaça de Sant Pere, plena de fidels de tot el món, a repetir amb ell aquestes tres paraules italianes que són fàcils d'entendre: *permesso, grazie, scusi*.

També va recordar que el proper consistori i el proper Sínode dels Bisbes afrontaran el tema de la família: La seva preparació ja fa temps que ha començat amb una consulta àmplia a tota l'Església. «Per això avui, festa de la Sagrada Família, desitjo confiar a Jesús, Maria i Josep aquest treball sinodal, resant per les famílies de tot el món.»

Aquest qüestionari s'ha distribuït a la diòcesi i nombroses famílies hi han col·laborat amb la seva resposta. Del bon treball en aquesta etapa consultiva en dependran els fruits dels dos Sínodes en els que s'estudiarà la situació de les famílies i les ajudes que ara necessiten. Que sigui objecte de treball i també de pregària. Ja sabeu que el Sant Pare Francesc demana molt sovint que resem per ell. Ja ho demanava abans de ser Papa; ara ho necessita molt més.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

▶ JOSÉ MEDINA

Autenticitat

El P. José Medina, biògraf del papa Francesc, assegura que Jorge Mario Bergoglio «no ha canviat gens». Diu, després d'entrevistar 18 familiars, amics i coneguts del Papa, que «el que abans feia vestit de negre ara ho fa vestit de blanc». El P. Medina va participar a les darreres Jornades de Qüestions Pastorals de Castellldaura amb la ponència «Francesc i la pobresa: un testimoni personal.»

Quin és el tret més característic del papa Francesc?

L'autenticitat. Sempre ha estat delicat amb els pobres, sol·lícit amb els necessitats.

I ara el veiem com a Papa de l'Església, vicari de Crist, tenint aquests mateixos gestos, aquestes mateixes sol·licituds; jo crec que l'autenticitat, la coherència és una de les seves virtuts fonamentals.

Quin rostre creu que prendrà l'Església en aquest pontificat?

Jo crec que en l'aplicació completa del Concili Vaticà II sí que podem trobar aspectes de novetat; i en la seva persona i els seus gestos estem vivint una Església que surt de si mateixa, que té la valentia d'anar a buscar el pobre, el malalt, el pecador, el necessitat. Molts gestos que ens emocionen del papa Francesc són passatges evangèlics.

Els nostres ambients estan preparats per rebre el seu missatge?

Em sembla que tot el que estem rebent de Francesc, pel seu estil de vida, els qui som dins l'Església, els qui són a fora, els que un dia van marxar, els que mai no hi van entrar, tots, és un impuls, és un al·licient per afirmar quina bellesa tindria creuar el carrer i ser part d'aquesta gran família de Déu que és l'Església.

Òscar Bardají i Martín

HISTORIA DE LA CARIDAD

Teresa de Calcuta y las Hermanas de la Caridad

Juan María Laboa

La nueva congregación de religiosas y más tarde de los Hermanos de la Caridad ha conseguido extenderse de manera sorprendentemente rápida a lo largo del mundo durante el siglo xx y sigue así en el siglo xxi.

Su vocación es anunciar a Cristo a todas las gentes, difundiendo el amor de Dios en las almas de los cristianos y de los no cristianos, indistintamente, porque a todos consideran hermanos y todos son hijos de Dios.

Las religiosas con la ropa blanca ribeteada de azul son acogidas con simpatía en Occidente y en torno a ellas hay un número sorprendente de cooperantes de todas las clases sociales que con sus donativos ayudan para que las numerosas fundaciones puedan cumplir con sus objetivos.

Teresa de Calcuta quería que sus religiosas vivieran «un amor profundo y personal por el santísimo Sacramento, de modo que encuentren a Jesús en la eucaristía; de esta manera, cuando salgan a la calle, encontrarán a Jesús en el prójimo y le servirán en los pobres».

Juan María Laboa
(Por sus frutos los conoceréis.
Historia de la caridad en la Iglesia,
Editorial San Pablo)

HECHOS DE VIDA

Necesidad de ternura

José Medina

Visitó a los enfermos como muestra de bienaventuranza y abrazó al anciano cardenal. Saludó a las trece religiosas y al personal. A todos y cada uno de los enfermos de la UCI les ofreció abrazos, afecto, ternura.

Al cruzarse con otros enfermos, les sonreía y les daba su bendición: el aliento de Dios.

Una anciana enferma lo relató así:

—«No sé lo que me ha dicho. Sólo sé que me ha bendecido. Me ha besado. Y se ha sentado en mi cama.»

¿Qué es la ternura? Es una actitud cariñosa y protectora hacia alguien. Es una adhesión. Es dar afecto, comprensión y entrega. Y ¿cómo se da? ¡Amando!

Un beso, un poco de ternura, un abrazo... no violenta a nadie. Todo lo contrario, es ponerse al lado de quien sufre y desearle lo mejor: el don de Dios.

J. M. Alimbau

REPTES DE LA FAMÍLIA AVUI

Acompanyar les persones

Mn. Manuel Claret

Parlar de reptes no significa que la família no tingui un gran valor. Avui la família cristiana cerca tenir un lloc en la societat, pels valors que la configuren: l'amor que comporta lliurar-se incondicionalment l'un a l'altra, l'estabilitat conjugal que comunica seguretat, el sentit de comunitat i ajut fraternal, ser el lloc de compartir la vida de cada dia, la vivència i transmissió dels valors espirituals, com generositat, gratuïtat, el sentit sacramental de la mútua donació, etc.

És també un repte com ajudar a tots aquells que per causes diverses han fracassat en la vida conjugal. El divorci sempre serà l'experiència d'un fracàs en la vocació més primària de l'home i de la dona: construir una comunitat de vida i amor. L'Església, els cristians, han de fer l'esforç d'acompanyar les persones en aquest procés dolorós, principalment perquè els fills no pateixin l'absència de l'escalf de la llar. Davant d'altres models de família que proposa la societat, l'Església té una postura respectuosa amb les persones, però creu que hi ha un model que ha donat molts de fruits, que pertany a la constitució de la persona, i que segueix essent el fonament de la societat, i el lloc de servei a la vida.

Mn. Manuel Claret
Delegat de Pastoral Familiar

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 24. ■ Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Jm 3,13-18 / SI 18 / Mc 9,14-29]. Sant Modest (s. v), bisbe de Trêveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemessí.
- 25. ■ Dimarts** [Jm 4,1-10 / SI 54 / Mc 9,30-37]. Sant Cesari (s. iv), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.
- 26. ■ Dimecres** [Jm 4,13-17 / SI 48 / Mc 9,38-40]. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza; santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP).
- 27. ■ Dijous** [Jm 5,1-6 / SI 48 / Mc 9,41-50]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca).
- 28. ■ Divendres** [Jm 5,9-12 / SI 102 / Mc 10,1-12]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. v), abat; sant Serapió, mr.
- 1. ■ Dissabte** [Jm 5,13-20 / SI 140 / Mc 10,13-16]. Sant Rossend (Salas 907 - Celanova 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. vi), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.
- 2. ■ † Diumenge vinent**, VIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Is 49,14-15 / SI 61 / 1Co 4,1-5 / Mt 6,24-34]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

DIUMENGE VII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Levític (Lv 19,1-2,17-18)

El Senyor digué a Moisès: «Digues a tota la comunitat dels israelites: Sigueu sants, perquè jo, el Senyor, el vostre Déu, sóc sant.

No tinguis malícia als teus germans dins el teu cor. Reprèn els altres, si cal; així no et faràs responsable del seu pecat. No et vengis ni guardis rancúnia contra ningú del teu poble. Estima els altres com a tu mateix. Jo sóc el Senyor.»

▶ Salm responsorial (102)

R. *El Senyor és compassiu i benigne.*

Beneeix el Senyor, ànima meva, / del fons del cor beneeix el seu sant nom. / Beneeix el Senyor, ànima meva, / no t'oblidis dels seus favors. R.

Ell et perdona les culpes / i et guareix de tota malaltia; / rescata de la mort la teva vida / i et sacia d'amor entranyable. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, ric en l'amor. / No ens castiga els pecats com mereixiem, / no ens paga com deuria les nostres culpes. R.

Llença les nostres culpes lluny de nosaltres / com l'Orient és lluny de l'Occident. / Com un pare s'apiada dels fills, / el Senyor s'apiada dels fidels. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 3,16-23)

Germans, ¿no sabeu que sou un temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres? Si algú profana el temple de Déu, Déu li'n demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres. Que ningú no s'enganyi ell mateix. Si entre vosaltres algú es té per savi segons la saviesa del món present, que es faci ignorant, per poder arribar a ser savi de veritat. Perquè, davant de Déu, la saviesa d'aquest món és ignorància. L'Escriptura diu: «Fa caure els savis en els seus propis paranyos». I també: «El Senyor sap què valen els pensaments dels savis: no s'aguanten més que el fum». Per tant, que ningú no es gloriï de ser seguidor de cap home. Tot és vostre: Pau, Apol·ló, Quefes, el món, la vida, la mort, el present, el futur. Tot és vostre, però vosaltres sou de Crist, i Crist és de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 5,38-48)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ja sabeu que, als antics, els van dir: "Ull per ull, dent per dent". Doncs jo us dic: No us hi torneu, contra els qui us fan mal. Si algú et pega a la galta dreta, para-li també l'altra.

Si algú et vol posar un plet per quedar-se el teu vestit, dóna-li també el mantell. Si algú t'obliga a portar una càrrega un quart d'hora de camí, porta-li mitja hora. Dóna a tothom qui et demani, no et desentenguis del qui et vol manllevar.

Ja sabeu que van dir: "Estima els altres", però no els enemics. Doncs jo us dic: Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen. Així sereu fills del vostre Pare del cel: ell fa sortir el sol sobre bons i dolents, i fa ploure sobre justos i injustos. Perquè si estimeu només els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? Els publicans, no fan també el mateix? I si només saludeu els germans, què feu d'extraordinari? Els pagans, no fan també el mateix? Sigueu bons del tot, com ho és el vostre Pare celestial.»

▶ Lectura del libro del Levítico (Lv 19,1-2.17-18)

El Señor habló a Moisés: «Habla a la asamblea de los hijos de Israel y díles: "Seréis santos, porque yo, el Señor, vuestro Dios, soy santo. No odiarás de corazón a tu hermano. Reprenderás a tu pariente, para que no cargues tú con su pecado. No te vengarás ni guardarás rencor a tus parientes, sino que amarás a tu prójimo como a ti mismo. Yo soy el Señor."»

▶ Salmo responsorial (102)

R. *El Señor es compasivo y misericordioso.*

Bendice, alma mía, al Señor, / y todo mi ser a su santo nombre. / Bendice, alma mía, al Señor, / y no olvides sus beneficios. R.

Él perdona todas tus culpas / y cura todas tus enfermedades; / él rescata tu vida de la fosa / y te colma de gracia y de ternura. R.

El Señor es compasivo y misericordioso, / lento a la ira y rico en clemencia; / no nos trata como merecen nuestros pecados / ni nos paga según nuestras culpas. R.

Como dista el oriente del ocaso, / así aleja de nosotros nuestros delitos. / Como un padre siente ternura por sus hijos, / siente el Señor ternura por sus fieles. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 3,16-23)

Hermanos: ¿No sabéis que sois templo de Dios y que el Espíritu de Dios habita en vosotros? Si alguno destruye el templo de Dios, Dios lo destruirá a él; porque el templo de Dios es santo: ese templo sois vosotros.

Que nadie se engañe. Si alguno de vosotros se cree sabio en este mundo, que se haga necio para llegar a ser sabio. Porque la sabiduría de este mundo es necedad ante Dios, como está escrito: «Él caza a los sabios en su astucia.» Y también: «El Señor penetra los pensamientos de los sabios y conoce que son vanos.» Así, pues, que nadie se glorié en los hombres, pues todo es vuestro: Pablo, Apolo, Cefas, el mundo, la vida, la muerte, lo presente, lo futuro. Todo es vuestro, vosotros de Cristo, y Cristo de Dios.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 5,38-48)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Habéis oído que se dijo: "Ojo por ojo, diente por diente." Yo, en cambio, os digo: No hagáis frente al que os agravia. Al contrario, si uno te abofetea en la mejilla derecha, preséntale la otra; al que quiera ponerte pleito para quitarte la túnica, dale también la capa; a quien te requiera para caminar una milla, acompañañale dos; a quien te pide, dale, y al que te pide prestado, no lo rehuyas.

Habéis oído que se dijo: "Amarás a tu prójimo" y aborrecerás a tu enemigo. Yo, en cambio, os digo: Amad a vuestros enemigos, y rezad por los que os persiguen. Así seréis hijos de vuestro Padre que está en el cielo, que hace salir su sol sobre malos y buenos, y manda la lluvia a justos e injustos. Porque, si amáis a los que os aman, ¿qué premio tendréis? ¿No hacen lo mismo también los publicanos? Y, si saludáis sólo a vuestros hermanos, ¿qué hacéis de extraordinario? ¿No hacen lo mismo también los gentiles? Por tanto, sed perfectos, como vuestro Padre celestial es perfecto.»

Rostre del Crist. Pintura d'El Greco, que es conserva a Praga (en el quart centenari de la mort del pintor, any 1614)

[Aquesta imatge parla](#)

COMENTARI

Estimar els enemics

El text d'avui continua i clou les antítesis de diumenge passat.

L'esquema és el mateix: a una cita de la llei, Jesús li contraposa una interpretació clarament antitètica i, tanmateix, no contrària. Dos són els temes que sobresurten. El primer, l'anomenada llei del Talió, deixa clar l'ensenyament sobre la no-violència. El segon, presenta l'amor als enemics com a clau de volta del Regne del Pare del cel.

La primera antítesi d'avui és un text clarament provocatiu. Cal subratllar, però, que la provocació és deliberada. L'objectiu dels exemples apunta a

colpejar el lector, tot presentant una protesta simbòlica contra el cercle de la violència. Les imatges tenen el temps d'expressar amb força una protesta contra qualsevol tipus de violència deshumanitzadora. Tanmateix, volen empènyer clarament a una reacció activa. Per això el més important és deixar-se colpir i ser mogut, no a una aplicació literal que podria ser palesament contraproduent sinó a una creativitat sempre nova, que porti a una radicalitat semblant.

L'antítesi de l'amor als enemics, sense ser nova, tanmateix es formula amb uns conceptes notablement acurats. Cal subratllar aquí que la sentència quadrimembre de Jesús és magnífica i arro-

donada: estimar els enemics; fer el bé als qui ens odien; beneir els qui ens maleeixen; i, finalment, pregar pels qui ens persegueixen (maltracten). En aquesta formulació, la interioritat a què ens hem referit en diversos moments en aquest sermó de la muntanya assoleix un nivell molt profund: només així som fills del Pare del cel, és a dir, només així estimem com el Pare del cel que fa sortir el sol sobre justos i injustos. La figura del Pare del cel, com vàrem dir fa uns diumenges, presideix els moments més pregons del sermó de la muntanya. El Regne del Pare del cel té com a nucli fonamental l'estimació també dels enemics.

Oriol Tuñí, SJ

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Dilluns dia 24, a les 17.30 h. Imparteix una conferència sobre la Carta Pastoral *Una Església sota l'esguard de Maria* al professorat de l'Escola diocesana Mare de Déu de la Salut, de Sabadell, a la mateixa escola.

Del diumenge dia 2 fins al dissabte dia 8 (diumenge dia 9) de març. Participa en la *Visita ad Limina* dels bisbes a Roma.

▶ NOTÍCIES

Visita Pastoral a Sant Quirze del Vallès. El diumenge dia 26 de gener, Mons. Josep Àngel Saiz va presidir la celebració de la Missa Estacional, en la Visita Pastoral a la parròquia de Sant Quirze i Santa Julita a Sant Quirze del Vallès. Varen concelebrar Mn. Oriol Pallàs, rector i Mn. Manuel Coronado, secretari particular del Sr. Bisbe. Durant la setmana, amb l'ajuda de Mons. Cristau, bisbe auxiliar, Mons. Saiz Meneses va mantenir reunions amb els grups parroquials. La Visita Pastoral va acabar el dia 3 de febrer, dia en que Mons. Saiz Meneses va ser rebut per la Sra. Alcaldessa, Montserrat Mundi.

Visita Pastoral a Castellar del Vallès. El diumenge dia 2 de febrer, Mons. Saiz Meneses va celebrar la Missa Estacional a la parròquia de Sant Esteve de

Castellar del Vallès. Celebrà la Festa de la Presentació del Senyor i concelebraren Mn. Ramon Villarino, rector i Mn. Manuel Coronado, secretari particular del Sr. Bisbe. Durant la setmana el Sr. Bisbe, amb l'ajuda del bisbe auxiliar es va reunir amb els grups de la parròquia per a conèixer de prop la vida de la comunitat cristiana i del poble, visitant-ne també les institucions.

Inici de la Visita Pastoral a Sant Feliu del Racó. El mateix diumenge dia 2 de febrer, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, celebrà la Missa Estacional a la parròquia de Sant Feliu del Racó. Varen concelebrar Mn. Ramon Villarino, administrador parroquial i el P. Genís Samper Sch. P., rector emèrit.

▶ AGENDA

Concert de Cant Coral. A la parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell, el dissabte dia 1 de març a les 18 h, a càrrec del Choeur Voyager de Bordeus conjuntament amb la Coral Ressò de Sabadell.

Grups d'Oració i Amistat: activitats obertes a tot-hom. Dissabte dia 8 de març a les 10 h, **Acte Penitencial en començar la Quaresma.** Examen a la llum de l'Exhortació *Evangelii Gaudium*, confessions i Eucaristia. Lloc: Basílica de la Mare de Déu de la Mercè. Dies 21, 22 i 23 de març. **Exercicis de Quaresma,** dirigits per Mn. Josep Serra, consiliari dels Grups d'Oració i Amistat (del divendres 21 a les 18 h al diumenge 23 a les 17 h). Inscripcions: Tel. 932 181 005. Lloc: Casa d'Exercicis Sant Ignasi, Sarrià.

Setmana de la Família 2014. *La família esperança del món!*

Activitats programades:

—Dia 28 de febrer a les 21.15 h. Parròquia de Sant Joan de Matadepera. Xerrada: «Una estona amb mutants del planeta sexe» (Sr. Juanjo Fernández).

—Dia 1 de març a les 8.45 h. Locals parroquials de Cardedeu. Excursió: Cripta Colònia Güell i Aiguamolls del Llobregat (Mn. Joan Rosell).

—Dia 1 de març a les 17 h. Locals parroquials de Sant Quirze del Vallès. Conferència: «La família i la Nova Evangelització» (Sra. Teresa Valero).

—Dia 1 de març a les 20.30 h. Parròquia de la Santíssima Trinitat de Sabadell. Cinefòrum: «Another year» (P. Sadurní Tudela).

—Dia 1 de març a les 21.30 h. Sala Fivaller de Mollet: Cinefòrum: «El hijo de la novia» (Mn. Miquel Planas).

—Dia 1 de març a les 22 h. Església de Sant Julià d'Altura: «Hora Santa de les Famílies» (Grup de matrimonis i Grup de famílies).

—Dia 2 de març a les 17.30 h. Parròquia de Santa Maria de Rubí: «Pregària amb infants» (Grup de matrimonis).

—Dia 3 de març a les 21 h. Parròquia de la Puríssima de Sabadell. Conferència: «Educar en el asombro» (Sra. Catherine L'Écuyer).

—Dia 3 de març a les 21 h. Parròquia de Sant Esteve de la Garriga. Xerrada: «Celebrem l'alegria de ser amics de Jesús!» (Mn. Xavier Farrés).

—Dia 4 de març a les 18 h. Parròquia de Sant Cristòfor de Terrassa: «Pregària per la família i per la vida» (Grup «Almas pequeñas»).

—Dia 4 de març a les 20.30 h. Parròquia de Sant Pau de Terrassa: Conferència: «El Parenostre en família» (Moviment cristià de joves).

—Dia 4 de març a les 21 h. Locals parroquials de Cardedeu. Testimoni: «Què fem a Casa Guadalupe?» (Srs. Piero i Núria Viganego-Busquets).

—Dia 5 de març a les 20.30 h. Locals parroquials de Caldes de Montbui. Conferència: «Com parlar als infants sobre Déu» (P. Enric Puig, sj).

—Dia 5 de març a les 20.30 h. Parròquia de la Sagrada Família de Terrassa. Conferència: «El Parenostre en família» (Moviment cristià de joves).

—Dia 5 de març a les 21.30 h. Centre Eclesial de Terrassa. Conferència: «Mètodes naturals de reconeixement de la fertilitat» (Sra. Alícia Pastor).

—Dia 6 de març a les 21 h. Locals parroquials de Cardedeu. Xerrada i recital: «Viure el do de la fe en una edat plena d'incerteses»

(Continuarà)

REMAD MAR ADENTRO

Tres palabras del papa Francisco a las familias

El papa Francisco nos sorprende continuamente por la espontaneidad y fuerza de sus gestos, por la utilización de unas imágenes expresivas que captan la atención y por un discurso directo al corazón de las personas en el que comunica los contenidos de la fe con suma claridad. Una de sus costumbres en las homilias consiste en ofrecer un resumen en tres palabras, que sintetizan los tres puntos desarrollados. Su primera homilía a los cardenales, al día siguiente de su elección, la resumió en tres verbos: Caminar, construir, confesar el nombre de Jesucristo.

El pasado 29 de diciembre, fiesta de la Sagrada Familia, en el *Angelus* se dirigió a los fieles reunidos en tres templos emblemáticos para las familias: la basílica de la Anunciación en Nazaret, el santuario y la Santa Casa de Loreto, en Italia, y la basílica de la Sagrada Familia, en Barcelona. En esta alocución también recurrió a tres palabras: permiso, gracias, perdón. Lo recojo en este comentario esperando que puedan ser útiles a los amables oyentes y lectores.

«Hoy nuestra mirada sobre la Sagrada Familia se centra también en la sencillez de vida que esta lleva en Nazaret. Es un ejemplo que hace mucho bien a nuestras familias, y las ayuda a convertirse cada vez más en comunidades de vida, de amor y de reconciliación, en las que se vive la ternura, la ayuda mutua, el perdón recíproco.»

«Recordemos —añadió— las tres palabras clave para vivir en paz y alegría en las familias: permiso, gracias, perdón.»

«Cuando en una familia no se toman actitudes invasoras y se pide *permiso*, cuando en una familia no se cae en el egoísmo y se aprende a decir *gracias*, y cuando en una familia uno de sus miembros se da cuenta de que ha hecho algo feo y pide *perdón*, en aquella familia hay paz y hay alegría.»

Buen comunicador como es, Francisco rubricó sus palabras pidiendo que «recordemos estas tres palabras». Y se superó a sí mismo al invitar a toda la Plaza de San Pedro, repleta de fieles de todo el mundo, a repetir con él estas tres palabras ita-

lianias, se entienden fácilmente: *permiso*, *grazie*, *scusi*.

También recordó que el próximo consistorio y el próximo Sínodo de los Obispos afrontarán el tema de familia, cuya preparación ya hace tiempo que ha comenzado, con una amplia consulta a toda la Iglesia. «Por esto hoy, fiesta de la Sagrada Familia, deseo confiar a Jesús, María y José este trabajo sinodal, rezando por las familias de todo el mundo.»

Dicho cuestionario se ha distribuido en la diócesis y no son pocas las familias que ya han colaborado respondiéndolo. Del buen trabajo en esta etapa consultiva dependerán los frutos de los dos Sínodos en que se estudiará la situación de las familias y las ayudas que ahora necesitan. Que sea objeto de trabajo y también de oración. Ya saben que el Santo Padre Francisco pide con mucha frecuencia que recemos por él. Ya lo pedía antes de ser Papa; ahora lo necesita mucho más.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa